



## Teismo praktikos rinkinys

### TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. birželio 22 d.\*

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Europos Centrinio Banko (ECB) darbuotojai – Įdarbinimo sąlygos – Drausminė procedūra – Kompetentinga institucija – Delegavimas – Teisinis saugumas – Drausminės bylos senaties terminas – Nekaltumo prezumpcija – Baudžiamasis procesas – Iškraipymas – Nebuvimas“

Byloje C-513/21 P

dėl 2021 m. rugpjūčio 19 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

DI, atstovaujamas *avocate* L. Levi,

apeliantas,

kita apeliacinio proceso šalis:

**Europos Centrinis Bankas (ECB)**, atstovaujamas F. von Lindeiner, F. Malfrère ir M. Van Hoecke, padedamų *Rechtsanwalt* B. Wägenbaur,

atsakovas pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai P. G. Xuereb, T. von Danwitz (pranešėjas), A. Kumin ir I. Ziemele,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2023 m. sausio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

\* Proceso kalba: anglų.

## Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu DI prašo panaikinti 2021 m. birželio 9 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *DI / ECB* (T-514/19, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2021:332); juo šis atmetė SESV 270 straipsniu ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 50a straipsniu grindžiamą jo ieškinį, kuriuo buvo prašoma, pirma, panaikinti 2019 m. gegužės 7 d. Europos Centrinio Banko (ECB) sprendimą atleisti jį iš darbo be įspėjimo dėl drausminių prižasčių (toliau – ginčijamas sprendimas atleisti iš darbo) ir 2019 m. birželio 25 d. ECB sprendimą atsisakyti atnaujinti procedūrą (toliau kartu su ginčijamu sprendimu atleisti iš darbo – ginčijami sprendimai), antra, įpareigoti grąžinti jį į darbą nuo 2019 m. gegužės 11 d. ir, trečia, atlyginti neturtinę žalą, kurią jis teigė patyręs dėl šių sprendimų ir drausminės procedūros trukmės.

### Teisinis pagrindas

#### *ECBS statutas*

- 2 Prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo (Nr. 4) dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto (OL C 202, 2016, p. 230; toliau – ECBS statutas) 12.3 straipsnyje nustatyta:

„Valdančioji taryba priima Darbo reglamentą, kuriame nustato ECB ir jo sprendimus priimančių organų vidaus struktūrą.“

- 3 Šio statuto 36.1 straipsnyje nurodyta:

„Vykdamosios valdybos siūlymu Valdančioji taryba nustato ECB personalo įdarbinimo sąlygas.“

#### *Darbo reglamentas*

- 4 Remdamasi ECBS statuto 12.3 straipsniu Valdančioji taryba priėmė Europos Centrinio Banko darbo reglamentą, iš dalies pakeistą 1999 m. balandžio 22 d. (OL L 125, 1999, p. 34, toliau – Darbo reglamentas). Darbo reglamento 21 straipsnyje „Įdarbinimo sąlygos“ numatyta:

„21.1. Įdarbinimo sąlygos ir Personalo taisyklės reglamentuoja darbo santykius tarp ECB ir jo personalo.

21.2. Vykdamosios valdybos siūlymu Valdančioji taryba nustato ir keičia Įdarbinimo sąlygas. Pagal šiame darbo reglamente numatytą tvarką, turi būti konsultuojamasi su Bendrąja taryba.

21.3. Įdarbinimo sąlygas įgyvendina Personalo taisyklės, kurias priima ir keičia Vykdomoji valdyba.

21.4. Prieš priimant naujas Įdarbinimo sąlygas arba Personalo taisykles turi būti konsultuojamasi su personalo atstovais. Jų nuomonė pateikiama Valdančiajai tarybai arba Vykdomajai valdybai.“

### ***Įdarbinimo sąlygos***

5 Remdamasi ECBS statuto 36.1 straipsniu Valdančioji taryba priėmė 1998 m. birželio 9 d. Sprendimą dėl Europos Centrinio Banko personalo įdarbinimo sąlygų priėmimo, jis buvo iš dalies pakeistas 1999 m. kovo 31 d. (OL L 125, 1999, p. 32; toliau – Įdarbinimo sąlygos).

6 Įdarbinimo sąlygų 9 straipsnio a punkte nurodyta:

„ECB ir jo tarnautojų darbo santykiai nustatomi pagal šias Įdarbinimo sąlygas sudarytose darbo sutartyse. Vykdomosios valdybos priimtose Personalo taisyklėse patikslinamos šių Įdarbinimo sąlygų taisyklės.“

7 Įdarbinimo sąlygų 44 straipsnyje numatyta:

„Atsižvelgiant į konkretų atvejį, darbuotojui arba buvusiam darbuotojui, kuriam taikomos šios Įdarbinimo sąlygos ir kuris tyčia ar dėl aplaidumo nevykdo savo profesinių pareigų, gali būti taikomos tokios drausminės nuobaudos:

i) žmogiškųjų išteklių, biudžeto ir organizavimo generalinis direktorius arba generalinio direktoriaus pavaduotojas (kiek tai susiję su darbuotojais, priskirtais prie darbo užmokesčio A–J lygių) arba Vykdomosios valdybos narys, kuriam Žmogiškųjų išteklių GD teikia ataskaitas (kiek tai susiję su darbuotojais, priskirtais prie darbo užmokesčio K–M lygių), gali skirti vieną iš šių nuobaudų:

- rašytinį įspėjimą,
- rašytinį papeikimą;

ii) be to, Vykdomoji valdyba gali skirti vieną iš šių nuobaudų:

<...>

- atleidimą iš darbo, apie tai iš anksto įspėjus arba be išankstinio įspėjimo <...>;
- visiškai ar iš dalies, laikinai ar visam laikui atimti iš senatvės pensiją ar neįgalumo išmoką gaunančio personalo nario teisę gauti tokią pensiją ar išmoką <...>.

<...>“

### **Personalo taisyklės**

- 8 Remdamasi Darbo reglamento 21.3 straipsniu ir Įdarbinimo sąlygų 9 straipsnio a punktu ECB vykdomoji valdyba priėmė *European Central Bank Staff Rules* (toliau – Personalo taisyklės); jų 8.3.2 straipsnyje numatyta:

„Remdamiesi ataskaita, kurioje nurodomi profesinių pareigų pažeidimą sudarantys faktai ir aplinkybės <...>, Vykdomoji valdyba arba bendrųjų reikalų valdytojas, veikdamas Vykdomosios valdybos vardu, atsižvelgdamas į konkretų atvejį gali nuspręsti:

- pradėti drausminę procedūrą dėl padarytų profesinių pareigų pažeidimų: Vykdomoji valdyba – dėl darbuotojų, priskirtų prie aukštesnio nei L darbo užmokesčio lygio, o bendrųjų reikalų valdytojas, veikdamas Vykdomosios valdybos vardu, – dėl darbuotojų, priskirtų prie L ar žemesnio darbo užmokesčio lygio. Jeigu bendrųjų reikalų valdytojas, veikdamas Vykdomosios valdybos vardu, nusprendžia pradėti drausminę procedūrą, apie tai nedelsiant informuojama Vykdomoji valdyba.

<...>

- neskirti drausminės nuobaudos <...>. Jeigu taikoma drausminė nuobauda yra rašytinis įspėjimas arba rašytinis papeikimas, generalinis direktorius arba generalinio direktoriaus pavaduotojas (kiek tai susiję su darbuotojais, priskirtais prie darbo užmokesčio A-J lygių) arba Vykdomosios valdybos narys, kuriam Žmogiškųjų išteklių generalinis direktoratas teikia ataskaitas (kiek tai susiję su darbuotojais, priskirtais prie darbo užmokesčio K-L lygių), gali priimti bet kurį iš pirma minėtų sprendimų. Drausminė procedūra turi būti pradėta ne vėliau kaip per penkerius metus nuo faktinių aplinkybių susiklostymo ir tais metais, kai jos buvo atskleistos, išskyrus sunkaus nusizengimo, už kurį gali būti taikomas atleidimas iš darbo, atvejį – tuomet terminai yra atitinkamai dešimt metų ir vieni metai. <...>“

- 9 Šių taisyklių 8.3.7 straipsnyje nustatyta, kad „Drausmės komiteto nariai turi veikti asmeniškai ir savo pareigas vykdyti visiškai nepriklausomai“.

- 10 Minėtų taisyklių 8.3.17 straipsnyje numatyta:

„Sprendimą dėl tinkamiausios drausminės nuobaudos priima bendrųjų reikalų valdytojas, veikdamas Vykdomosios valdybos vardu (kiek tai susiję su darbuotojais, priskirtais prie I ar žemesnio darbo užmokesčio lygio), arba Vykdomoji valdyba (kiek tai susiję su darbuotojais, priskirtais prie aukštesnio nei I darbo užmokesčio lygio). <...>“

### **Ginčo aplinkybės**

- 11 Skundžiamo sprendimo 1–26 punktuose ginčo aplinkybės yra išdėstytos taip:

„1 Ieškovas DI 1999 m. įsidarbino [ECB]. Jis ėjo informatikos pagrindinio asistento pareigas ir buvo priskirtas prie darbo užmokesčio D lygio, kai dėl jo buvo pradėta drausminė procedūra dėl prašymų kompensuoti, pirma, išlaidas, susijusias su fizioterapijos paslaugų sąskaitomis faktūromis, antra, vaistinės kvitais ir, trečia, mokymosi paramos sąskaitomis faktūromis.

- 2 Laikotarpiu nuo 2013 m. gruodžio 13 d. iki 2015 m. lapkričio 23 d. pateiktais raštais ECB sveikatos draudimo sistemą valdanti bendrovė (toliau – bendrovė A) informavo ECB apie dvi faktinių aplinkybių grupes. Pirma, ieškovas neteisėtai jai pateikė kompensuoti fizioterapijos sąskaitas faktūras, nors šias paslaugas suteikė kosmetologė B, ir, antra, jis taip pat prašė kompensuoti netikrus vaistinės išlaidų kvitus.
- 3 2014 m. gegužės 14 d. ECB pranešė *Staatsanwaltschaft Frankfurt am Main* (Frankfurto prie Maino prokuratūra, Vokietija, toliau – prokuratūra) apie faktines aplinkybes, susijusias su fizioterapijos sąskaitų faktūrų kompensavimu.
- 4 2014 m. spalio 21 d. sprendimu ECB vykdomoji valdyba nusprendė nuo 2014 m. lapkričio mėn. nušalinti ieškovą nuo pareigų ir ne ilgiau kaip keturių mėnesių laikotarpiui palikti 30 % jo bazinio darbo užmokesčio. Šis sprendimas buvo motyvuotas bendrovės A pateikta informacija ir būtinybe apsaugoti baudžiamąjį tyrimą ir drausminių priemonių taikymą.
- 5 2015 m. sausio 23 d. ECB pateikė prokuratūrai papildomos informacijos, kurią bendrovė A jam pateikė dėl prašymų kompensuoti vaistinės išlaidų kvitus.
- 6 2016 m. vasario 3 d. apklausęs ieškovą ECB generalinis direktoratas „Žmogiškieji ištekliai, biudžetas ir organizacija“ 2016 m. rugsėjo 8 d. parengė „ataskaitą apie galimą profesinių pareigų pažeidimą“ <...> pagal [Personalo taisyklių] 8.3.2 straipsnį. Šioje ataskaitoje nurodytos dvi faktinių aplinkybių grupės, kuriomis kaltinamas ieškovas. Pirma, nuo 2009 m. lapkričio 12 d. iki 2014 m. rugsėjo 29 d. ieškovas pateikė bendrovei A 86 sąskaitas faktūras, susijusias su fizioterapijos seansais, kuriuos B taikė jo sutuoktinei, vaikams, taip pat jam pačiam, iš viso [už] 61 490 EUR; iš šios sumos jam buvo kompensuota 56 041,09 EUR, nors B buvo ne fizioterapeutė, bet kosmetologė. Antra, nuo 2009 m. vasario mėn. iki 2013 m. rugsėjo mėn. ieškovas taip pat sukčiaudamas pateikė bendrovei A ranka išrašytus vaistinės kvitus dėl bendros 21 289,08 EUR sumos, iš kurios jam buvo kompensuota 19 427,86 EUR.
- 7 2016 m. rugsėjo 12 d. prokuratūra oficialiai parengė ieškovui kaltinamąjį aktą ir perdavė jį baudžiamajam teismui dėl sukčiavimo, kaip tai suprantama pagal *Strafgesetzbuch* (Vokietijos baudžiamasis kodeksas) 263 straipsnio 1 dalį, ir dokumentų klastojimo pagal to paties kodekso 267 straipsnį dėl to, kad nepagrįstai prašė kompensacijos už 71 fizioterapijos paslaugų sąskaitas faktūras. Tame pačiame kaltinamajame akte prokuratūra, vadovaudamasi *Strafprozessordnung* (Vokietijos baudžiamojo proceso kodeksas) 154 straipsniu, nutraukė bylos dalį, susijusią su vaistinės kvitais, nes dėl faktinių aplinkybių, kuriomis kaltinama, dar reikėjo imtis išsamaus tyrimo priemonių.
- 8 2016 m. lapkričio 18 d. ECB [bendrųjų reikalų valdytojas], „veikdamas Vykdomosios valdybos vardu“, pradėjo drausminę procedūrą ieškovo atžvilgiu dėl tariamo jo profesinių pareigų pažeidimo, dėl kurio reikia kreiptis į Drausmės komitetą, ir paprašė šio komiteto pateikti nuomonę pagal Personalo taisyklių 8.3.15 straipsnį. Ši procedūra, pradėta atsižvelgiant į [2016 m. rugsėjo 8 d. „ataskaitą apie galimą profesinių pareigų pažeidimą“], buvo vykdoma dėl faktinių aplinkybių, susijusių su fizioterapijos sąskaitomis faktūromis ir vaistinių kvitais.
- 9 Drausmės komitetas pasikeitė keliais raštais su ieškovu ir 2017 m. vasario 13 d. jį išklausė.

- 10 2017 m. rugsėjo 5 d. ECB Žmogiškųjų išteklių, biudžeto ir organizavimo generalinis direktoratas parengė antrą „ataskaitą apie galimą profesinių pareigų pažeidimą“, kaip tai suprantama pagal Personalo taisyklių 8.3.2 straipsnį. Ši ataskaita buvo susijusi su mokymosi paramos dviem ieškovo vaikams sąskaitomis faktūromis, kurias ieškovas, remdamasis Personalo taisyklių 3.8.4 straipsniu, prašė kompensuoti 2010, 2012, 2014 m. ir 2017 m. sausio mėn. Remiantis šia ataskaita, buvo pagrįstas įtarimas, kad korepetitorės C išrašytos sąskaitos faktūros, susijusios su mokymosi parama, nėra sąžiningos ir tikros.
- 11 Atsižvelgdamas į [minėtą antrą ataskaitą], 2017 m. rugsėjo 19 d. [bendrųjų reikalų valdytojas], „veikdamas Vykdomosios valdybos vardu“, nusprendė šiems faktams išplėsti Drausmės komiteto įgaliojimus.
- 12 2017 m. spalio 12 d. ECB pranešė prokuratūrai apie bylos dalį, susijusią su mokymosi paramos sąskaitomis faktūromis.
- 13 2017 m. spalio 17 d. Drausmės komitetas išklausė ieškovą ir jo sutuoktinę.
- 14 2017 m. spalio 18 d. *Landgericht Frankfurt am Main* (Frankfurto prie Maino apygardos teismas, Vokietija) baudžiamųjų bylų kolegija išteisino ieškovą dėl kaltinimų, susijusių su fizioterapijos sąskaitomis faktūromis, dėl „faktinių priežasčių“, nes teismas „po teismo posėdžio įsitikino, kad kaltinamajame akte inkriminuojamos veikos [nebuvo] nustatytos“.
- 15 2018 m. balandžio 11 d. Drausmės komitetas pateikė savo nuomonę. Visų pirma jis nusprendė, kad fizioterapijos sąskaitų faktūrų neautentiškumas nebuvo pakankamai įrodytas, tačiau ieškovas žinojo, kad B yra ne fizioterapeutė, o kosmetologė, ir kad jis bent jau turėjo kelti klausimą dėl jos kvalifikacijos. Be to, Drausmės komitetas nusprendė, kad faktinės aplinkybės, dėl kurių pateikti kaltinimai dėl vaistinės kvitų ir mokymosi paramos sąskaitų faktūrų, taip pat nebuvo pakankamai įrodytos ir kad reikia nutraukti procedūrą šiuo klausimu su sąlyga, kad ji bus atnaujinta, jei bus pateikta naujų įrodymų. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Drausmės komitetas rekomendavo skirti ieškovui nuobaudą – laikinai, dvylikai mėnesių, sumažinti darbo užmokestį 400 EUR per mėnesį.
- 16 Ieškovui pateikus pastabas dėl 2018 m. balandžio 11 d. Drausmės komiteto nuomonės, [bendrųjų reikalų valdytojas] jam pranešė apie 2018 m. liepos 10 d. Vykdomosios valdybos sprendimą šiuo atveju taikyti jos pačios drausminius įgaliojimus (toliau – 2018 m. liepos 10 d. sprendimas).
- 17 [Bendrųjų reikalų valdytojas] vėliau pateikė ieškovui Vykdomosios valdybos sprendimo dėl atleidimo iš darbo be įspėjimo projektą. Paskui buvo pasikeista raštais.
- 18 2019 m. gegužės 7 d. Vykdomoji valdyba nusprendė atleisti ieškovą iš darbo be įspėjimo [ginčijamu sprendimu atleisti iš darbo].
- 19 Pirma, Vykdomoji valdyba nusprendė, kad, viena vertus, „beveik penkerius metus [ieškovas] visiškai ir nuolat nekreipė dėmesio į tai, ar [B] turi kvalifikaciją, reikalingą fizioterapijos paslaugoms teikti, nepaisant aiškių ir objektyvių priežasčių pasidomėti jos kvalifikacija“, ir, antra, jis „aktyviai slėpė dalį informacijos“ [nuo bendrovės] A ir ECB.

- 20 Antra, dėl vaistinės kvitų, kurių yra daugiau nei 500, Vykdomoji valdyba nusprendė, kad ieškovas negalėjo nežinoti, kad jų parengimas ranka yra labai neįprastas Vokietijoje ir kad yra objektyvių požymių, patvirtinančių, jog jie nėra sąžiningi ir tikri.
- 21 Trečia, dėl mokymosi paramos sąskaitų faktūrų Vykdomoji valdyba, be kita ko, konstatavo, kad jose nurodytas mokesčių mokėtojo kodas buvo beveik identiškas nurodytam fizioterapijos sąskaitose faktūrose ir kad Frankfurto prie Maino (Vokietija) finansų administratorius patvirtino, jog jis nėra teisingas. Vykdomoji valdyba taip pat pažymėjo, kad šiose sąskaitose faktūrose nurodytas C adresas taip pat beveik tapatus B adresui. Todėl ECB nusprendė, kad labai mažai tikėtina, jog ieškovas nepastebėjo šių panašumų. Taigi Vykdomoji valdyba nusprendė, kad ieškovas, siekdamas gauti kompensaciją, pateikė mokymosi paramos sąskaitas faktūras, kurios nebuvo sąžiningos ir tikros.
- 22 Atsižvelgdama į visa tai, kas išdėstyta, Vykdomoji valdyba iš esmės nurodė, kad teisė prašyti kompensuoti medicinos ir mokymosi paramos išlaidas nereiškia, kad darbuotojai gali neatsižvelgti į sąskaitų faktūrų ar kvitų išdavimo aplinkybes, kurios buvo tokios, kad visiems protingai atsargiems asmenims būtų kilę klausimų dėl to, ar šios sąskaitos faktūros ar kvitai yra tinkami dokumentai, suteikiantys teisę į jų kompensavimą. Esant tokioms aplinkybėms Vykdomoji valdyba nusprendė, kad darbuotojai privalo bent jau iš karto apie jas informuoti administraciją ir su ja bendradarbiauti. Taigi Vykdomoji valdyba padarė išvadą, kad ieškovas, pirma, pažeidė lojalumo institucijai pareigą, antra, neįvykdė savo pareigos gerbti ECB bendrąsias vertybes ir vykdyti savo profesinę ir privačią veiklą laikantis jo statuto, trečia, nuolat nevykdė savo pareigos apsaugoti institucijos finansinius interesus ir, ketvirta, sukėlė grėsmę Banko reputacijai.
- 23 2019 m. balandžio 30 d. prokuratūra pranešė ieškovui, kad tyrimas, susijęs su mokymosi paramos sąskaitomis faktūromis, nutrauktas taikant Baudžiamojo proceso kodekso 170 straipsnio 2 dalį, nes nėra pakankamų įtarimų pradėti baudžiamąją bylą.
- 24 Tos pačios dienos raštu, kurį ECB įregistravo tų pačių metų gegužės 15 d., prokuratūra taip pat informavo ECB, kad šis tyrimas buvo nutrauktas. Šiame [rašte] prokuratūra pridūrė, kad atlikus paiešką buvo nustatyta, jog nėra oficialios C registracijos ir kad jos sąskaitose faktūrose nurodytas mokesčių mokėtojo kodas nebuvo suteiktas. Vis dėlto prokuratūra manė, kad negalima atmesti galimybių, jog aptariamas sąskaitas iš tikrųjų išrašė ir apmokėjo įtariamasis ir kad jose esančią netikrą informaciją galima paaiškinti „kitomis priežastimis“.
- 25 2019 m. birželio 12 d. raštu ieškovas informavo [bendrųjų reikalų valdytoją] apie prokuratūros procedūros, susijusios su mokymosi paramos sąskaitomis faktūromis, rezultatus ir paprašė, kad ECB persvarstytų savo sprendimą atleisti jį iš darbo.
- 26 2019 m. birželio 26 d. raštu [bendrųjų reikalų valdytojas] pranešė ieškovui apie tų pačių metų birželio 25 d. Vykdomosios valdybos sprendimą neatnaujinti drausminės procedūros <...>. Šis sprendimas pagrįstas dviem motyvais. ECB visų pirma teigė, kad prokuratūra turi išsiaiškinti, ar nurodytos faktinės aplinkybės yra Vokietijos baudžiamosios teisės pažeidimas, atsižvelgiant į baudžiamajame procese taikomus įrodinėjimo kriterijus, o jis turi išsiaiškinti, ar nurodytos faktinės aplinkybės yra jo paties įdarbinimo taisyklių pažeidimas, atsižvelgiant į skirtingus drausminėms procedūroms taikomus įrodinėjimo kriterijus. Be to, jis nurodė, kad prokuratūra patvirtino, jog nėra oficialios C registracijos ir kad sąskaitose faktūrose nurodytas mokesčių mokėtojo kodas yra neteisingas.“

## **Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas**

- 12 2019 m. liepos 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apelianto ieškinį dėl ginčijamų sprendimų panaikinimo, jo grąžinimo į darbą ir neturtinės žalos, kurią jis teigė patyręs dėl šių sprendimų ir drausminės procedūros trukmės, atlyginimo.
- 13 Grįsdamas savo reikalavimą dėl panaikinimo apeliantas oficialiai nurodė devynis pagrindus, tačiau Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į ieškinio turinį, juos suskirstė į dešimt: pirmasis pagrindas grindžiamas ginčijamus sprendimus priėmusio subjekto kompetencijos nebuvimu, antrasis – Personalo taisyklių 8.3.2 straipsnio ir teisinio saugumo principo pažeidimu, trečiasis – principo „baudžiamasis procesas sustabdo drausminę procedūrą“, gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimu, ketvirtasis – Personalo taisyklių 8.3.7 straipsnio ir nešališkumo principo, įtvirtinto Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnyje, pažeidimu, penktasis – teisės į gynybą pažeidimu, šeštasis – akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, septintasis – teisės į nekaltumo prezumpciją ir Chartijos 48 straipsnio pažeidimu, aštuntasis – protingo termino ir rūpestingumo pareigos pažeidimu, devintasis – pareigos motyvuoti pažeidimu, o subsidiariai pateiktas dešimtas – proporcingumo principo pažeidimu.
- 14 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė šiuos dešimt ieškinio pagrindų ir atitinkamai reikalavimą dėl panaikinimo, antrąjį ir trečiąjį reikalavimus, taigi ir visą ieškinį.

## **Šalių reikalavimai**

- 15 Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:
  - panaikinti skundžiamą sprendimą,
  - panaikinti ginčijamus sprendimus,
  - bet kuriuo atveju įpareigoti ECB atlyginti neturtinę žalą, įvertintą 20 000 EUR,
  - priteisti iš ECB bylinėjimosi Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme išlaidas.
- 16 ECB Teisingumo Teismo prašo:
  - atmesti visą apeliacinį skundą ir
  - priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

## **Dėl apeliacinio skundo**

- 17 Grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas nurodo penkis pagrindus: pirmasis grindžiamas teisės klaida dėl ginčijamus sprendimus priėmusio subjekto kompetencijos, antrasis (kurį sudaro dvi dalys) – teisės klaida, susijusia su Personalo taisyklių 8.3.2 straipsniu ir teisinio saugumo principu, trečiasis – teisės į nekaltumo prezumpciją ir Chartijos 48 straipsnio pažeidimu, ketvirtasis – šių taisyklių 8.3.7 straipsnio ir nešališkumo principo pažeidimu ir penktasis – pareigos atlikti teisminę kontrolę pažeidimu.



## ***Dėl pirmojo pagrindo***

### *Šalių argumentai*

- 18 Pirmajame pagrinde, susijusiame su skundžiamo sprendimo 45–53 punktais, apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas nepagrįstai atmetė pirmojoje instancijoje pateiktą pirmąjį pagrindą, grindžiamą Vykdamosios valdybos kompetencijos priimti ginčijamus sprendimus nebuvimu.
- 19 Pirma, apeliantas tvirtina, kad, nors 2018 m. liepos 10 d. sprendimas gali būti laikomas individualiu aktu, juo – atšaukiant bendrųjų reikalų valdytojui suteiktus įgaliojimus – buvo iš dalies pakeistas bendrasis aktas, t. y. Personalo taisyklių 8.3.17 straipsnis. Dėl tokio sprendimo dvejojo pobūdžio turėjo būti konsultuojamasi su personalo komitetu.
- 20 Antra, apeliantas teigia, kad Bendrojo Teismo aiškinimas, pagal kurį Vykdomoji valdyba gali individualiai pakeisti šiame straipsnyje nustatytą taisyklę, atšaukdama šį delegavimą, reiškia, kad – priešingai, nei reikalaujama 2008 m. liepos 9 d. Sprendime *Kuchta / ECB* (F-89/07, EU:F:2008:97, 62 punktas) – kompetencijos pasidalijimas ECB viduje nėra aiškiai apibrėžtas. Todėl nesilaikyta teisinio saugumo principo ir gero administravimo taisyklių, o aplinkybės, kad apeliantas buvo informuotas apie 2018 m. liepos 10 d. sprendimą, nepakanka šiai situacijai ištaisyti.
- 21 Trečia, apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad iš jo nebuvo atimta jokios garantijos, nes tai, kad sprendimą priima kolegialus organas, nors tai yra nešališkumo garantija, nesuteikia visų teisinių garantijų.
- 22 ECB mano, kad pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstas.
- 23 Šiuo klausimu apeliantas pakankamai tiksliai nenurodo kritikuojamų skundžiamo sprendimo punktų, tik pakartoja pirmojoje instancijoje pateiktą nuomonę ir siekia užginčyti Bendrojo Teismo konstatuotas faktines aplinkybes, kad 2018 m. liepos 10 d. sprendimu Personalo taisyklės nebuvo iš dalies pakeistos.
- 24 Pareikšdamas nuomonę dėl bylos esmės ECB nesutinka su apelianto argumentais ir, be kita ko, teigia, kad 2018 m. liepos 10 d. sprendime Vykdomoji valdyba nepakeitė šių taisyklių 8.3.17 straipsnio ir tik taikė tai, kas būdinga šiai nuostatai.

### *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 25 Visų pirma iš SESV 256 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto bei 169 straipsnio 2 dalies matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodyti sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiami punktai ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą, antraip apeliacinis skundas ar atitinkamas jo pagrindas gali būti pripažintas nepriimtiniu (2022 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Picard / Komisija*, C-366/21 P, EU:C:2022:984, 52 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 26 Nagrinėjamu atveju – priešingai, nei teigia ECB, – apeliaciniame skunde tiksliai nurodyti skundžiamo sprendimo punktai, kritikuojami pirmajame pagrinde, ir argumentai, dėl kurių šie punktai, apelianto nuomone, yra klaidingi, todėl Teisingumo Teismas gali vykdyti teisėtumo kontrolę.
- 27 Be to, dėl ECB argumento, kad apeliantas tik pakartoja Bendrajame Teisme pateiktus argumentus ir tiesiog prašo juos iš naujo išnagrinėti, reikia pažymėti, kad šiame pagrinde apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ir taikė Sąjungos teisę.
- 28 Jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje išnagrinėti teisės klausimai apeliaciniame procese gali būti keliami iš naujo. Jeigu apeliantas negalėtų taip grįsti apeliacinio skundo Bendrajame Teisme naudotais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *DK / EIVT, C-851/19 P*, EU:C:2021:607, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 29 Galiausiai, kaip savo išvados 27 punkte pažymėjo generalinis advokatas, akto, kurį administracija priėmė remdamasi taikytiniais Sąjungos teisės aktais, teisinio pobūdžio ir jo sukeltamų pasekmių nustatymas – priešingai, nei, atrodo, teigia ECB, – yra teisės klausimai, kuriems taikoma Teisingumo Teismo kontrolė.
- 30 Vadinasi, pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra priimtinas.
- 31 Pirma, dėl šio pagrindo pagrįstumo pažymėtina, kad apelianto argumentas, jog prieš priimant 2018 m. liepos 10 d. sprendimą reikėjo pasikonsultuoti su personalo komitetu, grindžiamas prielaida, kad pagal Personalo taisyklių 8.3.17 straipsnį Vykdomoji valdyba atsisakė pagal Įdarbinimo sąlygų 44 straipsnio ii punktą jai suteikiamų įgaliojimų pačiai skirti drausminę nuobaudą, pavyzdžiui, atleisti iš darbo ECB darbuotojus, priskirtus prie I ar žemesnio darbo užmokesčio lygio. Taigi reikia nustatyti, ar pagal šias taisykles, kurias priėmė pati Vykdomoji valdyba ir kurios, kaip matyti iš Darbo reglamento 21.3 straipsnio, įgyvendina Įdarbinimo sąlygas, Vykdomoji valdyba ir toliau turėjo kompetenciją skirti nuobaudą – atleidimą iš darbo.
- 32 Viena vertus, iš šių taisyklių 8.3.17 straipsnio teksto, ypač iš jame esančios frazės „Vykdomosios valdybos vardu“, aiškiai matyti, kad bendrųjų reikalų valdytojo sprendimai drausmės srityje išreiškia Vykdomosios valdybos sprendimus; kaip skundžiamo sprendimo 49 punkte teisingai nusprendė Bendrasis Teismas, ir apeliantas apeliaciniame skunde to neginčija, Vykdomoji valdyba visiškai už juos atsako ir teisiškai jie yra priskirtini jai. Taigi bendrųjų reikalų valdytojo pagal šią nuostatą priimti sprendimai išsaugo sprendimų, išreiškiančių Vykdomosios valdybos sprendimus, statusą.
- 33 Taigi iš pažodinio 8.3.17 straipsnio aiškinimo matyti, kad – priešingai prielaidai, kuria grindžiami apelianto argumentai, – priimdama šią nuostatą Vykdomoji valdyba neperdavė bendrųjų reikalų valdytojui savarankiškos teisės priimti sprendimus, kuri konkrečiu atveju trukdytų jai pačiai nuspręsti dėl darbuotojams taikytinos tinkamiausios nuobaudos.
- 34 Kita vertus, kiek tai susiję su Personalo taisyklių 8.3.17 straipsnio kontekstiniu ir teleologiniu aiškinimu, pažymėtina, kad šių taisyklių 8.3.2 straipsnyje numatyta, kad nuspręsti pradėti drausminę procedūrą gali Vykdomoji valdyba – dėl darbuotojų, priskirtų prie aukštesnio nei L darbo užmokesčio lygio, o bendrųjų reikalų valdytojas, veikdamas „Vykdomosios valdybos

- vardu“, – dėl darbuotojų, priskirtų prie šio ar žemesnio darbo užmokesčio lygio. Pagal 8.3.2 straipsnį, jeigu procedūrą pradeda bendrųjų reikalų valdytojas, apie tai nedelsiant turi būti informuojama Vykdomoji valdyba.
- 35 Kaip savo išvados 60 ir 62 punktuose iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, iš to matyti, kad minėta informavimo pareiga siekiama leisti Vykdomajai valdybai prireikus išitraukti į procedūrą ir pačiai nuspręsti dėl drausminės nuobaudos. Taigi tokia Vykdomosios valdybos teisė išitraukti į bendrųjų reikalų valdytojo pradėtą procedūrą yra neatsiejama nuo šių taisyklių 8.3.17 straipsnyje nustatytos įgaliojimų suteikimo sistemos.
- 36 Įdarbinimo sąlygų 44 straipsnio ii punkte numatyta, kad griežčiausias nuobaudas gali skirti tik Vykdomoji valdyba, kaip kolegialus organas; tik dvi švelnesnės nuobaudos, t. y. rašytinis išpėjimas ir rašytinis papeikimas, gali būti taikomos vieno asmens, t. y. žmoniškųjų išteklių generalinio direktoriaus arba Vykdomosios valdybos nario, atsižvelgiant į atitinkamo personalo narių pareigų lygį, – tai matyti ir iš minėto 8.3.2 straipsnio.
- 37 Taigi, kaip savo išvados 58 punkte pažymėjo generalinis advokatas, negalima teigti, kad priimdama 8.3.17 straipsnį Vykdomoji valdyba atsisakė įgaliojimų priimti sprendimus, kiek tai susiję su individualiais sprendimais dėl drausminių nuobaudų (šiuo klausimu žr. 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *Tralli / ECB*, C-301/02 P, EU:C:2005:306, 60 ir 61 punktus).
- 38 Kaip Bendrasis Teismas teisingai priminė skundžiamo sprendimo 49 punkte, Sąjungos institucijos ir įstaigos viduje turi didelę diskreciją organizuoti savo užduotis ir poreikius. Būtinybė užtikrinti, kad sprendimus priimantis organas galėtų veikti, taip pat yra bet kuriai institucinei sistemai būdingas principas (šiuo klausimu žr. 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *Tralli / ECB*, C-301/02 P, EU:C:2005:306, 58 ir 59 punktus bei juose nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pagal Personalo taisykles Vykdomoji valdyba išlieka kompetentinga pati įgyvendinti įgaliojimus drausmės srityje I ar žemesnio darbo užmokesčio lygio darbuotojų, kaip antai apelianto, atžvilgiu – dėl jo buvo nuspręsta 2018 m. liepos 10 d. sprendimu.
- 40 Iš to matyti, kad šis sprendimas nėra dvejojop pobūdžio ir kad jį priimant nereikėjo pasikonsultuoti su personalo komitetu.
- 41 Antra, dėl to, ar – kaip teigia apeliantas – dėl tokio aiškinimo kompetencijos drausmės srityje pasidalijimas ECB viduje nėra aiškiai apibrėžtas, kas lemtų teisinio saugumo principo ir gero administravimo taisyklių pažeidimą, reikia priminti, kad pagal šį principą reikalaujama, kad Sąjungos teisės aktai leistų suinteresuotiesiems asmenims tiksliai žinoti juose nustatytų pareigų apimtį, nes teisės subjektai turi aiškiai žinoti savo teises ir pareigas (šiuo klausimu žr. 2022 m. vasario 22 d. Sprendimo *Stichting Rookpreventie Jeugd ir kt.*, C-160/20, EU:C:2022:101, 41 punktą).
- 42 Atsižvelgiant į šį principą ir būtiną administracinių sprendimų skaidrumą iš esmės reikalaujama, kad kompetencijos pasidalijimas ir įgaliojimus suteikiantys sprendimai institucijose būtų paskelbti (šiuo klausimu žr. 1986 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *AKZO Chemie ir AKZO Chemie UK / Komisija*, 5/85, EU:C:1986:328, 39 punktą).
- 43 Kaip Bendrasis Teismas priminė skundžiamo sprendimo 50 punkte, Personalo taisyklių 8.3.17 straipsnis yra paskelbtas ir sprendimą nepaviešinti 2018 m. liepos 10 d. sprendimo ECB pagrindė apelianto interesais, o apeliantas apeliaciniame skunde tokio sprendimo neginčija.

- 44 Be to, 8.3.17 straipsnis – atsižvelgiant į jo tekstą ir kontekstą, išnagrinėtus šio sprendimo 31–37 punktuose, – yra pakankamai aiškus, kad, kaip savo išvados 73 punkte pažymėjo generalinis advokatas, darbuotojai galėtų suprasti, jog drausminės nuobaudos visada skiriamos Vykdomosios valdybos, kuri prisiima atsakomybę už jas, vardu ir Vykdomoji valdyba prireikus gali įsitraukti į drausminę procedūrą, kad paskirtų tokią nuobaudą.
- 45 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 45 ir 51 punktuose nusprendė, kad pagal Personalo taisykles Vykdomoji valdyba, prieš priimdama 2018 m. liepos 10 d. sprendimą ir ginčijamą sprendimą atleisti iš darbo, kuriais šios taisyklės nebuvo pakeistos, neprivalėjo pasikonsultuoti su personalo komitetu.
- 46 Trečia, apelianto argumentas, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 52 punkte nusprendė, kad iš jo nebuvo atimta jokios garantijos dėl to, kad Vykdomoji valdyba priėmė ginčijamus sprendimus, turi būti atmestas kaip nereikšmingas. Iš tiesų tame punkte pateiktas Bendrojo Teismo vertinimas yra perteklinis.
- 47 Pagal suformuotą jurisprudenciją apeliaciniame procese argumentai dėl perteklinių Bendrojo Teismo sprendimo motyvų negali lemti to sprendimo panaikinimo, todėl turi būti atmesti kaip nereikšmingi (2021 m. spalio 21 d. Sprendimo *Parlamentas / UZ*, C-894/19 P, EU:C:2021:863, 80 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 48 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

### ***Dėl antrojo pagrindo***

#### *Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies*

##### *– Šalių argumentai*

- 49 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantas teigia, kad skundžiamo sprendimo 93–96 punktuose Bendrasis Teismas teisiškai klaidingai kvalifikavo faktines aplinkybes, kiek tai susiję su Personalo taisyklių 8.3.2 straipsnyje pavartota sąvoka „faktinių aplinkybių atskleidimas“, ir dėl to nepagrįstai atmetė pirmojoje instancijoje pateiktą jo antrąjį pagrindą, grindžiamą šios nuostatos ir teisinio saugumo principo pažeidimu. Ta pati teisės klaida padaryta to sprendimo 132 ir 241 punktuose.
- 50 Šiuo klausimu apeliantas nurodo, kad jo asmens byloje nebuvo nei „mokėjimų“, nei „mokėjimo įrodymų“, kad su visais faktais, kurie žinomi remiantis šia byla, buvo galima susipažinti vėliausiai 2014 m. spalio mėn., ir kad dėl to ECB tuo metu galėjo atlikti *prima facie* vertinimą, kurio reikalaujama pagal sąvoką „faktinių aplinkybių atskleidimas“, tačiau to nepadarė. Tai reiškia, kad – priešingai, nei minėtuose punktuose nusprendė Bendrasis Teismas, – senaties terminas faktinių aplinkybių, susijusių su mokymosi paramos sąskaitomis faktūromis, atžvilgiu tą dieną, kai buvo pradėta su jomis susijusi drausminės procedūros dalis (2017 m. rugsėjo 19 d.), buvo suėjęs. Be to, apeliantas ginčija Bendrojo Teismo vertinimą, kad šiuo klausimu turi įtakos jo asmens bylos duomenų jautrumas, ir teigia, kad Drausmės komitetas neturėjo jokio realaus motyvo išsamiai išnagrinėti šią bylą.

- 51 Dublike apeliantas priduria, jog tam, kad kvalifikuotų šią sąvoką „faktinių aplinkybių atskleidimas“, nurodydamas mokymosi paramos sąskaitas faktūras, kai vertino teiginį, kad jis mokėjo B grynaisiais pinigais, Bendrasis Teismas ne tik klaidingai išaiškino minėtą 8.3.2 straipsnį, bet ir iškraipė bylos medžiagą.
- 52 ECB teigia, kad ši dalis turi būti atmesta kaip nepriimtina ir subsidiariai kaip nepagrįsta.
- *Teisingumo Teismo vertinimas*
- 53 Pirmiausia reikia priminti, kad nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas neturi kompetencijos nei konstatuoti faktinių aplinkybių, nei iš principo nagrinėti įrodymų, kuriais Bendrasis Teismas grindė šias faktines aplinkybes. Jeigu šie įrodymai buvo gauti teisėtai, laikytasi bendrųjų teisės principų ir proceso taisyklių, taikomų įrodinėjimo pareigai ir įrodymų rinkimui, tik Bendrasis Teismas turi įvertinti jam pateiktų įrodymų vertę, išskyrus atvejus, kai jie buvo iškraipyti (2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *Tralli / ECB*, C-301/02 P, EU:C:2005:306, 78 punktas ir 2022 m. birželio 30 d. Sprendimo *Camerin / Komisija*, C-63/21 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2022:516, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Bendrajam Teismui nustatčius ar įvertinus faktines aplinkybes, Teisingumo Teismas taip pat yra kompetentingas patikrinti šių faktinių aplinkybių teisinį kvalifikavimą ir teisines išvadas, kurias Bendrasis Teismas padarė jomis remdamasis (2020 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 93 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 54 Nagrinėjamu atveju svarbu pažymėti, kad nors apeliantas remiasi faktinių aplinkybių, patenkančių į sąvoką „faktinių aplinkybių atskleidimas“ (nuo kurio pradedamas skaičiuoti senaties terminas), klaidingu kvalifikavimu, jis vis dėlto neginčija skundžiamo sprendimo 64 punkte Bendrojo Teismo pateikto šios sąvokos išaiškinimo, pagal kurį „reikia pripažinti, kad <...> faktinių aplinkybių, kaip jos suprantamos pagal Personalo taisyklių 8.3.2 straipsnį, atskleidimas yra tuomet, kai žinomų faktų pakanka, kad *prima facie* būtų galima įvertinti profesinių pareigų pažeidimą“.
- 55 Iš tiesų savo argumentais jis tik siekia įrodyti, kad faktinės aplinkybės, kurių pakanka, kad būtų galima atlikti tokį vertinimą, buvo žinomos vėliausiai 2014 m. spalio mėn., ir teigia, kad mokymosi paramos sąskaitos faktūros buvo jo asmens byloje ir kad joje nebuvo mokėjimo įrodymų.
- 56 Tokiais argumentais apeliantas siekia, kad jo ieškinys paprasčiausiai būtų peržiūrėtas, o tai nepriskiriama Teisingumo Teismo kompetencijai (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *DK / EIVT*, C-851/19 P, EU:C:2021:607, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 57 Be to, tokie argumentai – tiek, kiek jais siekiama užginčyti Bendrojo Teismo nustatytas ir įvertintas faktines aplinkybes, – pagal šio sprendimo 53 punkte nurodytą jurisprudenciją taip pat yra nepriimtini.
- 58 Galiausiai tiek, kiek apeliantas dublike teigia, kad Bendrasis Teismas „iškraipė bylos medžiagą“, pakanka priminti, kad pagal Procedūros reglamento 127 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 190 straipsnio 1 dalį, vykstant procesui draudžiama pateikti naujus pagrindus, išskyrus tuos atvejus, kai jie grindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos bylos nagrinėjimo metu. Kadangi apeliantas savo apeliaciniame skunde galėjo remtis tokiu iškraipymu, toks argumentas yra nepriimtinas.

59 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

*Dėl antrojo pagrindo antros dalies*

*– Šalių argumentai*

- 60 Subsidiariai pateiktoje antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantas teigia, kad skundžiamo sprendimo 98–100 ir 203 punktuose – kiek pastarajame punkte daroma nuoroda į to sprendimo 99 punktą – Bendrasis Teismas, pirma, prie ginčijamo sprendimo dėl atleidimo iš darbo pridėjo naujų elementų ir viršijo savo kompetenciją, nusprendęs, kad bylos pirmos ir antros dalių senaties nepakanka, kad būtų pripažintas pagrįstu visas pirmojoje instancijoje jo pateiktas antrasis pagrindas ir panaikintas tas sprendimas. Apeliantas teigia, kad tame sprendime visiškai nebuvo paaiškinta – ypač kiek tai susiję su proporcingumo principu – priežastis, kodėl kiekviena iš trijų faktinių aplinkybių grupių negrįžtamai sugadino jų pasitikėjimo santykius ir buvo pakankama atleidimui iš darbo pateisinti.
- 61 Antra, Bendrasis Teismas neatsakė į argumentus, kuriuos apeliantas pateikė ieškinio 158 punkte, pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio dešimtojo pagrindo kontekste; remiantis šiais argumentais, ECB nepaaiškino, kodėl kiekviena iš šių trijų faktinių aplinkybių grupių, atsižvelgiant į šį principą, negrįžtamai sugadino šiuos santykius.
- 62 Dublike apeliantas paaiškina, kad ginčija neatsižvelgimą į proporcingumo principą sprendimų priėmimo procese ir kad Bendrasis Teismas priėmė sprendimą *ultra petita*, nes pridėjo motyvų, kurių ginčijamame sprendime dėl atleidimo iš darbo nebuvo nurodyta, ir skundžiamo sprendimo 212–241 punktuose pasitikėjimo praradimą kvalifikavo kaip sunkinančią aplinkybę.
- 63 ECB prašo atmesti šią dalį.

*– Teisingumo Teismo vertinimas*

- 64 Viena vertus, apelianto argumentai, susiję su tuo, kad Bendrasis Teismas neatsakė į argumentus, kuriuos jis buvo pateikęs ieškinio 158 punkte, pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio dešimtojo pagrindo kontekste, turi būti atmesti kaip nepagrįsti. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 208–214 punktuose atsakė į argumentą, kad ginčijamame sprendime dėl atleidimo iš darbo esanti sunkinanti aplinkybė, susijusi su prarastu pasitikėjimo ryšiu, nesiskiria nuo pačių apeliantui priskiriamų pažeidimų ir yra akivaizdžiai klaidinga. To sprendimo 98 ir 99 punktuose Bendrasis Teismas taip pat išnagrinėjo argumentą, kad ECB nepaaiškino, kodėl, kaip apeliacinio skundo 38 punkte pripažįsta pats apeliantas, kiekviena iš trijų faktinių aplinkybių grupių, vertinama atskirai, „nepataisomai sugadino pasitikėjimo santykius“. Be to, Bendrasis Teismas patikrino ginčijamo sprendimo dėl atleidimo iš darbo proporcingumą pažeidimams, išplaukiantiems iš su mokymosi paramos sąskaitomis faktūromis susijusių faktinių aplinkybių, dešimtojo pagrindo, kuris buvo atmestas skundžiamo sprendimo 244 punkte, kontekste, taip pat tai, ar sprendimas atleisti iš darbo Bendrojo Teismo sprendimo 182–193 punktuose, kurie šiame apeliaciniame skunde neginčijami, yra pakankamai motyvuotas.
- 65 Kita vertus, kiek tai susiję su argumentais dėl skundžiamo sprendimo 99 punkto, reikia konstatuoti, kad apelianto priekaištas grindžiamas izoliuotu šio punkto aiškinimu. Iš tiesų skundžiamo sprendimo 98 punkte Bendrasis Teismas išdėstė ginčijamame sprendime dėl

atleidimo iš darbo ECB nurodytus motyvus, siekdamas paaikškinti priežastį, dėl kurios turi būti laikoma, kad kiekviena iš trijų bylos dalių negrįžtamai paveikė pasitikėjimą, kuriuo grindžiami ECB santykiai su savo darbuotojais.

- 66 Galiausiai apelianto argumentai, kad Bendrasis Teismas, prie ginčijamo sprendimo dėl atleidimo iš darbo pridėjęs naujų elementų, viršijo savo kompetenciją ir priėmė sprendimą *ultra petita*, pagal šio sprendimo 25 punkte nurodytą jurisprudenciją turi būti atmesti kaip nepriimtini. Iš tiesų apeliantas tiksliai – kaip reikalaujama pagal šią jurisprudenciją – nenurodo nei elementų, kuriuos, jo nuomone, Bendrasis Teismas pridėjo prie to sprendimo, nei priežasčių, dėl kurių tas teismas viršijo savo kompetenciją ar priėmė sprendimą *ultra petita*.
- 67 Taigi antrojo pagrindo antra dalis, vadinasi, ir visas antrasis pagrindas, turi būti atmesti.

### ***Dėl trečiojo pagrindo***

#### *Šalių argumentai*

- 68 Trečiajame pagrinde apeliantas nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 119–121, 124, 125 ir 132 punktuose atmetė pirmojoje instancijoje pateiktą septintąjį pagrindą, grindžiamą teisės į nekaltumo prezumpciją ir Chartijos 48 straipsnio pažeidimu, nes ši teisės klaida to sprendimo 163 ir 164 punktam daro tokį patį poveikį. Nors ginčijamu sprendimu dėl atleidimo iš darbo apeliantui oficialiai nebuvo priskirta atsakomybė už tai, kad mokymosi paramos sąskaitos faktūros nebuvo sąžiningos ir tikros, tame sprendime jos buvo pripažintos neautentiškomis, o ginčijami sprendimai neišvengiamai buvo grindžiami šia aplinkybe, nors baudžiamasis persekiojimas prieš jį dėl tų pačių veikų buvo nutrauktas nesant įtarimų dėl kaltės.
- 69 Taigi būtent akivaizdžiai iškraipęs bylos medžiagą ir tuos sprendimus Bendrasis Teismas nemanė, kad šių sąskaitų faktūrų neautentiškumas yra esminė apelianto atleidimo iš darbo sąlyga, kad jis jas kvalifikavo kaip „netinkamas“ ir kad neatsižvelgė į tai, jog ECB buvo informuotas, kad negali būti jokių įtarimų sukčiavimu, todėl šių sąskaitų faktūrų negalima laikyti neautentiškomis. Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad priimant ginčijamus sprendimus apelianto teisė į nekaltumo prezumpciją nebuvo pažeista.
- 70 Dublike apeliantas priduria, kad nusprendusi nutraukti tyrimą prokuratūra neabejotinai manė, kad mokymosi paramos sąskaitos faktūros negali būti laikomos suklastotomis, ir kad ECB klaidingai teigia, jog prokuratūra patvirtino, kad nėra užregistruotos korepetitorės C ir mokesčių mokėtojo kodo.
- 71 ECB prašo šį pagrindą atmesti.

#### *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 72 Visų pirma argumentais, pateiktais trečiajam pagrindui pagrįsti, apeliantas iš tikrųjų siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes ir įrodymus, be kita ko, ginčijamus sprendimus ir prokuratūros išvadas, o tai, kaip matyti iš šio sprendimo 53 punkte nurodytos jurisprudencijos, nepriklauso jo kompetencijai nagrinėjant apeliacinį skundą, nebent jie būtų iškraipyti.

- 73 Be to, kalbant apie tokį iškraipymą, pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją apeliantas turi tiksliai nurodyti, kokius įrodymus Bendrasis Teismas iškraipė, ir įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių jis, atlikdamas vertinimą, juos iškraipė. Taip pat iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, neatliekant naujo faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo (2022 m. rugpjūčio 1 d. Sprendimo *Kerstens / Komisija*, C-447/21 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2022:612, 48 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 74 Iš suformuotos jurisprudencijos taip pat matyti, kad Teisingumo Teismo vykdoma kontrolė siekiant įvertinti pagrindą, grindžiamą įrodymo iškraipymu, apsiriboja patikrinimu, ar Bendrasis Teismas, remdamasis šiuo įrodymu, akivaizdžiai neviršijo protingo jo vertinimo ribų (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *LS Cable & System / Komisija*, C-596/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:1025, 25 punktą; taip pat 2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *PV / Komisija*, C-640/20 P, EU:C:2023:232, 134 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 75 Nagrinėjamu atveju apeliantas iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė bylos medžiagą ir ginčijamus sprendimus, kai skundžiamo sprendimo 120 punkte pripažino mokymosi paramos sąskaitas faktūras „netinkamomis“. Apelianto teigimu, Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad jų neautentiškumas buvo esminė jo atleidimo iš darbo sąlyga ir kad po to, kai jo atžvilgiu buvo nutrauktas baudžiamasis persekiojimas dėl sukčiavimo, taip pat po prokuratūros išvadų, ECB nebegalėjo šių sąskaitų faktūrų laikyti neautentiškomis.
- 76 Skundžiamo sprendimo 119 ir 120 punktuose Bendrasis Teismas nurodė:
- „119 Nagrinėjamu atveju dėl ieškovo buvo pradėtas tyrimas dėl sukčiavimo, kaip tai suprantama pagal Vokietijos baudžiamojo kodekso 263 straipsnio 1 dalį ir kiek tai susiję su mokymosi paramos sąskaitomis faktūromis. Vis dėlto savo sprendime dėl atleidimo iš darbo Vykdomoji valdyba konstatavo, kad ieškovas atsakingas už tai, kad nenurodė B fizioterapijos ir C mokymosi paramos sąskaitose faktūrose nurodytų mokesčių mokėtojo kodo ir adresų panašumo, o iš šio panašumo galima buvo daryti išvadą, kad jos nebuvo sąžiningos ir tikros. <...> Be to, esant objektyvių aplinkybių, keliančių abejonių dėl teisės į minėtą kompensaciją, Vykdomoji valdyba nusprendė, kad atitinkamas darbuotojas apie tai turėjo bent jau pranešti administracijai. <...>
- 120 Taigi <...> ECB laikėsi nuomonės, jog ieškovo pateiktos sąskaitos faktūros netinkamos siekiant kompensuoti mokymosi paramos išlaidas, formaliai nepripažinęs jo atsakomybės už tai, kad jos nebuvo sąžiningos ir tikros. Sprendime dėl atleidimo iš darbo Bankas iš esmės tik skyrė sankcijas už aplaidumą, kuris jam atrodė ypač sunkus, kiek tai susiję su finansų institucijos tarnautoju. Taigi šiuo sprendimu neatmetamas joks ieškovo kaltės dėl sukčiavimo, kuris buvo baudžiamosios bylos dalykas, pripažinimas (šiuo klausimu žr. 1987 m. rugpjūčio 25 d. EŽTT sprendimo *Englert prieš Vokietiją*, CE:ECHR:1987:0825JUD001028283, 39 punktą) ir jis priskirtinas administracijos atliekamo drausmės pažeidimo teisinio kvalifikavimo autonomijai baudžiamojo persekiojimo dėl tų pačių faktinių aplinkybių atžvilgiu.“
- 77 Kadangi šiuose dviejuose punktuose pateikta tiksli ginčijamo sprendimo dėl atleidimo iš darbo 29–32 punktų turinio santrauka, iš jų nematyti, kad ginčijamas sprendimas būtų iškreiptas.



- 78 Iš tų pačių punktų taip pat matyti, kad – priešingai, nei teigia apeliantas, – mokymosi paramos sąskaitų faktūrų neautentiškumas nebuvo esminė jo atleidimo iš darbo sąlyga, nes, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo minėtame 120 punkte, tą sprendimą ECB grindė ne tokiu neautentiškumu, o apelianto aplaidumu, kuris, jo vertinimu, yra ypač didelis.
- 79 Be to, nors skundžiamo sprendimo 124 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Vykdomosios valdybos atsisakymas atnaujinti procedūrą sužinojus, kad tyrimas dėl mokymosi paramos sąskaitų faktūrų buvo nutrauktas, visų pirma buvo grindžiamas tuo, kad prokuratūra patvirtino, jog nėra oficialios C registracijos ir kad jos sąskaitose faktūrose nurodytas mokesčių mokėtojo kodas buvo neteisingas, iš tokios išvados, grindžiamos – kaip aišku iš to paties sprendimo 24 punkto – 2019 m. balandžio 30 d. išsiųstu ir tų pačių metų gegužės 15 d. užregistruotu prokuratūros raštu ECB, nematyti jokio akivaizdaus iškraipymo, taip pat to, kad Bendrasis Teismas būtų klaidingai supratęs šį raštą.
- 80 Galiausiai pagal suformuotą jurisprudenciją nekaltumo prezumpcija yra bendrasis Sąjungos teisės principas, įtvirtintas Chartijos 48 straipsnio 1 dalyje. Šis principas pažeidžiamas, kai teismo sprendime arba oficialiame pareiškime dėl kaltinamojo yra aiškus pareiškimas, padarytas nepriėmus galutinio apkaltinamojo nuosprendžio, kad atitinkamas asmuo padarė atitinkamą nusikalstamą veiką. Šiomis aplinkybėmis, kaip skundžiamo sprendimo 118 punkte teisingai priminė Bendrasis Teismas, reikia pabrėžti viešosios valdžios institucijų vartojamų frazių pasirinkimo svarbą, taip pat konkrečias aplinkybes, kuriomis jos buvo suformuluotos, ir atitinkamos procedūros pobūdį bei kontekstą (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 18 d. Sprendimo *Pometon / Komisija*, C-440/19 P, EU:C:2021:214, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 81 Kaip skundžiamo sprendimo 123 punkte taip pat pažymėjo Bendrasis Teismas, nekaltumo prezumpcijos tikslas, be kita ko, yra neleisti, kad asmenys, dėl kurių buvo nutrauktas baudžiamasis persekiojimas, viešosios valdžios institucijų būtų vertinami taip, lyg jie iš tikrųjų būtų kalti dėl jiems inkriminuoto pažeidimo (2018 m. birželio 28 d. EŽTT sprendimo *G.I.E.M. S.R.L. ir kiti prieš Italiją*, CE:ECHR:2018:0628JUD000182806, 314 punktas).
- 82 Be to, iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos matyti, kad nekaltumo prezumpcija automatiškai nepažeidžiama, kai asmuo pripažįstamas kaltu už drausminį nusižengimą dėl faktų, identiškų nurodytiesiems ankstesniame baudžiamajame kaltinime, dėl kurio nebuvo priimta apkaltinamojo nuosprendžio. Su sąlyga, kad netvirtinama šio asmens baudžiamoji atsakomybė, drausminės institucijos turi įgaliojimus ir galimybes nepriklausomai nustatyti joms pateiktų bylų faktines aplinkybes (2021 m. balandžio 13 d. EŽTT sprendimo *Istrate prieš Rumuniją*, CE:ECHR:2021:0413JUD004454613, 59 punktas).
- 83 Kaip Bendrasis Teismas konstatavo to sprendimo 120 ir 125 punktuose, iš ginčijamų sprendimų nematyti jokio kaltės dėl sukčiavimo, dėl kurio buvo vykdytas baudžiamasis tyrimas, konstatavimo; taigi teismas nepadarė teisės klaidos, kai to sprendimo 121 ir 125 punktuose nusprendė, kad priimant ginčijamus sprendimus apelianto teisė į nekaltumo prezumpciją nebuvo pažeista.
- 84 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiąją pagrindą reikia atmesti.

## *Dėl ketvirtojo pagrindo*

### *Šalių argumentai*

- 85 Ketvirtajame pagrinde, susijusiame su skundžiamo sprendimo 139–146 punktais, apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas nepagrįstai atmetė pirmojoje instancijoje pateiktą ketvirtąjį pagrindą, grindžiamą Personalo taisyklių 8.3.7 straipsnio ir nešališkumo principo pažeidimu. Visų pirma Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Drausmės komitetas neveikė nepagrįstai ir neatliko šališkos paieškos, tikrindamas apelianto teiginį, kad jis buvo įpratęs savo sąskaitas apmokėti grynaisiais pinigais, nors teisinis klausimas, kurį turėjo išnagrinėti Bendrasis Teismas, buvo tai, ar numatyta procedūra leido šiam komitetui atlikti tokius patikrinimus. Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad taip nėra, nes minėto komiteto gauti įgaliojimai buvo susiję tik su fizioterapijos sąskaitomis faktūromis ir vaistinės kvitais.
- 86 Apeliantas priduria, kad šis komitetas buvo šališkas, kad negalėjo būti atskleista jo asmeninės bylos informacija ir kad Bendrojo Teismo nurodyta jurisprudencija nepagrindžia jo motyvų. Galiausiai Bendrasis Teismas iškraipė bylos medžiagą, nes ginčijamuose sprendimuose nebuvo skundžiamo sprendimo 141 punkte jo nurodytos aplinkybės, kad ankstesniam apelianto patarėjui buvo kilę abejonių dėl to, ar kiekvienas mokėjimas B atitinka pinigų išėmimą, ir teismas vietoj Drausmės komiteto nurodė priežastis, kuriomis šis nesirėmė. Tai reiškia, kad mokymosi paramos sąskaitos faktūros buvo surinktos pažeidžiant esminius būtinus procedūrinius reikalavimus ir yra neteisėti įrodymai.
- 87 ECB teigia, kad šis pagrindas yra nepagrįstas.

### *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 88 Ketvirtajame pagrinde apeliantas iš esmės teigia, kad Drausmės komiteto taikyta mokymosi paramos sąskaitų faktūrų, kaip įrodymų, rinkimo procedūra buvo neteisėta ir kad šios sąskaitos faktūros nebuvo gautos teisėtai, o tai, remiantis šio sprendimo 53 punkte nurodyta jurisprudencija, apeliaciniame procese yra priimtina.
- 89 Vis dėlto tiek, kiek šiais argumentais apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis neįvertino nei šio teisinio klausimo, nei teisme pateikto pagrindo, šiems argumentams negalima pritarti.
- 90 Iš skundžiamo sprendimo 145 punkto aiškiai matyti, kad Bendrasis Teismas neabejotinai manė, jog šis komitetas turi teisę susipažinti su apelianto asmenine byla ir tirti jos medžiagą ir kad procedūra, kurią jis atliko siekdamas surinkti mokymosi paramos sąskaitas faktūras, buvo teisėta.
- 91 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia priminti, kad Bendrojo Teismo motyvai gali būti numanomi, jeigu jais remdamiesi suinteresuotieji asmenys gali suprasti priežastis, dėl kurių jų argumentai buvo atmesti, o Teisingumo Teismas – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų atlikti kontrolę; nagrinėjamu atveju taip ir yra (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 9 d. Sprendimo *Ellinikos Chrysos / Komisija*, C-100/16 P, EU:C:2017:194, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 92 Kita vertus, priešingai, nei teigia apeliantas, tokiuose motyvuose nėra teisės klaidos.

- 93 Nors, kaip pirmojoje instancijoje teigė apeliantas, Drausmės komiteto įgaliojimai buvo susiję su fizioterapijos sąskaitomis faktūromis ir vaistinės kvitais, Bendrasis Teismas, be kita ko, skundžiamo sprendimo 136 ir 145 punktuose, teisingai nusprendė, kad pagal Personalo taisykles šio komiteto užduotis – kiek įmanoma kruopščiau išnagrinėti ir nustatyti faktines aplinkybes, pateikti nuomonę dėl jų tikrumo, įvertinti jų sunkumą ir pasiūlyti galimą nuobaudą. Tam, kad šis komitetas galėtų atlikti šią užduotį, jam gali prireikti susipažinti su atitinkamo asmens byla.
- 94 Be to, padarydamas šias išvadas Bendrasis Teismas – priešingai, nei teigia apeliantas, – niekaip nepakeitė Drausmės komiteto.
- 95 Dėl likusių argumentų panašu, kad apeliantas tik pakartoja argumentus, kuriuos pateikė Bendrajame Teisme, konkrečiai nepaaiškindamas, kodėl Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai juos atmetė, ir taip siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes ir įrodymus, o tai, kaip matyti iš šio sprendimo 53 punkte nurodytos jurisprudencijos, nepriklauso jo kompetencijai nagrinėjant apeliacinį skundą, išskyrus galimo jų iškraipymo atvejį.
- 96 Galiausiai pateikdamas tokį argumentą dėl iškraipymo apeliantas – priešingai, nei reikalaujama pagal šio sprendimo 73 punkte nurodytą jurisprudenciją, – tiksliai nenurodo, kokius įrodymus Bendrasis Teismas iškraipė, ir juo labiau neįrodo galimų analizės klaidų, kurias šis, apelianto teigimu, padarė.
- 97 Darytina išvada, kad ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas.

### ***Dėl penktojo pagrindo***

#### *Šalių argumentai*

- 98 Penktajame pagrinde apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė pirmojoje instancijoje pateiktą šeštąjį pagrindą, grindžiamą akivaizdžiomis vertinimo klaidomis. Be to, kad skundžiamo sprendimo 163 ir 164 punktai yra klaidingi dėl grindžiant trečiąjį pagrindą nurodytų priežasčių, Bendrasis Teismas to sprendimo 165, 166 ir 173 punktuose padarė teisės klaidą, nes apeliantas įrodė, kad ECB neatsižvelgė į daugelį įrodymų, visų pirma į jo sutuoktinės ir dukterų pareiškimus. Apeliantas priduria, kad – priešingai, nei nurodyta minėto sprendimo 160 punkte, – Bendrasis Teismas neužtikrino Chartijos 47 straipsnyje garantuojamos teisminės kontrolės veiksmingumo, nes neatliko išsamios faktinių aplinkybių tikrumo ir įrodymų įrodomosios galios kontrolės, nepatikrino jų faktinio teisingumo, patikimumo ir nuoseklumo ir neatliko išsamios šių įrodymų analizės.
- 99 ECB teigia, kad šis pagrindas yra nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

#### *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 100 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 158–162 punktų, kurie šiame apeliaciniame skunde nekritikuojami, Bendrasis Teismas perkvalifikavo pirmojoje instancijoje pateiktą šeštąjį pagrindą kaip grindžiamą ne akivaizdžiomis ECB vertinimo klaidomis, padarytomis dėl ginčijamo sprendimo atleisti iš darbo motyvų, bet tuo, kad ECB neišsamiai išnagrinėjo bylos aplinkybes, padarė klaidų vertindamas įrodymus, taip pat teisės klaidą. Bendrasis Teismas nusprendė, kad toks perkvalifikavimas būtinas, nes pagal Chartijos 47 straipsnyje garantuojamą teisminės

kontrolės veiksmingumo reikalavimą jis, be kita ko, turi – kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 160 punkto – atlikti išsamią faktinių aplinkybių tikrumo kontrolę, patikrinti nurodytų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, taip pat atlikti visapusę dokumento įrodomosios galios vertinimo kontrolę ir išsamiai išnagrinėti įrodymus.

- 101 Nagrinėdamas šį pagrindą Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 163 ir 164 punktuose atmetė apelianto argumentus, kad ECB neatsižvelgė į baudžiamojo persekiojimo, susijusio su mokymosi paramos sąskaitomis faktūromis, nutraukimą; šie argumentai sutampa su pirmojoje instancijoje pateiktais trečiuoju ir septintuoju pagrindais, kurie buvo pripažinti nepagrįstais. To sprendimo 165 ir 166 punktuose jis nurodė, kad nors apeliantas teigia, jog ECB neatsižvelgė į jo ir šeimos pareiškimus, kai nusprendė, kad korepetitorės C sąskaitos faktūros nebuvo sąžiningos ir tikros, jis tik pakartoja savo ir sutuoktinės pareiškimus, padarytus per administracinę procedūrą, tačiau nepaaiškina, kodėl ECB padarė vertinimo klaidą, kai nepripažino jų įtikinamais ir pažymėjo, kad apeliantas nepateikė tuos pareiškimus patvirtinančių įrodymų. Be to, minėto sprendimo 173 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad apeliantas nepagrįstai teigė, jog ECB neatsižvelgė į tai, kad vieno iš jo vaikų būklė nereikalauja žinoti C kontaktinės informacijos tam, kad galėtų būti vedamos pamokos.
- 102 Visų pirma tiek, kiek apeliaciniame skunde apeliantas, ginčydamas skundžiamo sprendimo 163 ir 164 punktus, daro nuorodą į argumentus, kuriais grindžiamas trečiasis apeliacinio skundo pagrindas, pažymėtina, kad šie argumentai turi būti atmesti dėl motyvų, analogiškų išdėstytiems šio sprendimo 72–84 punktuose.
- 103 Be to, tiek, kiek apeliantas kritikuoja skundžiamo sprendimo 165, 166 ir 173 punktus, argumentuodamas tuo, kad ECB neatsižvelgė į daugelį įrodymų, kaip antai jo ir šeimos pareiškimus, reikia pažymėti, kad apeliantas – be šių pareiškimų, kuriais remiasi bendrai, – nepatikslina, kokius įrodymus jis tariamai pateikė ECB ar Bendrajam Teismui ir į kuriuos pastarasis neatsižvelgė. Taip pat matyti, kad šiais argumentais apeliantas tik pakartoja argumentus, kuriuos buvo pateikęs Bendrajam Teismui, ir faktiškai siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes ir įrodymus, taip pat jiems Bendrojo Teismo suteiktą vertę, kuriai, kaip matyti iš šio sprendimo 53 punkte nurodytos jurisprudencijos, Teisingumo Teismo kontrolė netaikoma, išskyrus iškraipymo atvejį. Vis dėlto pateikdamas šį pagrindą apeliantas nenurodo tokio iškraipymo.
- 104 Galiausiai, nors apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas neatliko išsamos kontrolės, kurią turėjo atlikti pagal skundžiamo sprendimo 160 punkte nurodytą jurisprudenciją, apeliaciniame skunde jis apsiriboja bendro pobūdžio teiginiu, nepaaiškindamas, apie kokius to sprendimo punktus kalbama, ir nepateikdamas teisinių argumentų šiuo klausimu. Remiantis šio sprendimo 25 punkte nurodyta jurisprudencija, apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodyti kritikuojami sprendimo, kurį prašoma panaikinti, punktai ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą, antraip atitinkamas pagrindas būtų nepriimtinas. Darytina išvada, kad toks teiginys turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 105 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, penktąjį pagrindą reikia atmesti.
- 106 Kadangi nebuvo pritarta nė vienam apeliacinio skundo pagrindui, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

## **Dėl bylinėjimosi išlaidų**

- 107 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 108 Kadangi ECB prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš apelianto, o pastarasis bylą pralaimėjo, jis turi padengti ne tik savo, bet ir ECB patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

**1. Atmesti apeliacinį skundą.**

**2. DI padengia savo ir Europos Centrinio Banko patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.